

Cod ECLI ECLI:RO:TBPHV:2018:013.002027

Dosar nr. 3543/105/2018

ROMÂNIA

TRIBUNALUL PRAHOVA

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 2027/2018

Sedința publică din data de 07.12.2018

Completul constituit din:

PREȘEDINTE : Necula Radu Mihai

Grefier: Gheorghe Constantin

Pe rol fiind soluționarea cauzei privind pe reclamanta VALEA DOFTANEI CDA SRL în contradictoriu cu pe pârâțul CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI BREBU având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 22.11.2018, ce face parte integrantă din prezenta, când instanța având nevoie de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului a amânat pronunțarea pentru data de 07.12.2018

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 28.07.2018, sub nr. 3543/105/2018, reclamanta „S.C. Valea Doftanei CDA” S.R.L. a solicitat anularea Hotărârii nr. 32/11.06.2018 emisă de pârâțul Consiliul Local al Comunei Brebu.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a arătat, în esență, că pârâtă nu își poate constitui dreptul de proprietate asupra bunurilor imobiliare edificate de reclamantă, prin propria hotărâre, și că, în cauză, nu au fost respectate prevederile Legii nr. 219/1998.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe disp. Legii nr. 554/2004, pe disp. Legii nr. 213/1998 și pe disp. Legii nr. 219/1998.

În susținerea cererii de chemare în judecată, reclamanta a depus, în copie, hotărârea nr. 32/11.06.2018 și alte înscrisuri.

Cererea de chemare în judecată este legal timbrată.

Prin întâmpinarea formulată la data de 18.09.2018, pârâțul Consiliul Local al Comunei Brebu a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea întâmpinării, pârâțul a arătat, în esență, că bunurile ce au format obiectul hotărârii contestate, au intrat în proprietatea acesteia, în mod legal și temeinic, ca urmare a încetării contractului de concesiune, prin raportare la dispozițiile legale incidente din contractul de concesiune încheiat de părți.

În drept, întâmpinarea a fost întemeiată pe disp. art. 205 C.proc.civ. rap. la disp. art. 13 din Legea nr. 554/2004.

La termenul de judecată din data de 22.11.2018, reclamanta a solicitat suspendarea executării hotărârii contestate, menționând că, dacă această hotărâre își va produce, în continuare efectele, până la soluționarea definitivă a cererii de chemare în judecată, pagubele care se vor produce sunt iminente și constau în degradarea bunurilor care vor fi preluate de reclamantă.

În drept, cererea de suspendare a executării hotărârii contestate a fost întemeiată pe disp. art. 14, 15 din Legea nr. 554/2004.

Instanța a încuviințat și a administrat proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 32/11.06.2018, Consiliul Local al Comunei Brebu a aprobat trecerea fără plată, în domeniul privat al Comunei Brebu, județul Prahova a construcțiilor – bunuri de retur aferente contractului de concesiune nr. 124/12.01.2006, existente pe terenul în suprafață de 25000 m.p. – proprietate privată a Comunei Brebu, situat în Comuna Brebu, sat Brebu-Minăstirei, nr cadastral 1243, punct „Runcu”, T 35, P 1978, înscris în Cartea Funciară Brebu sub nr. 20034, construcții identificate în anexa nr. 1 a hotărârii.

În ceea ce privește cererea de suspendare a executării actului administrativ, potrivit art. 15 alin. 1 din Legea 554/2004, suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

Art. 14 alin. 1 din Legea 554/2004 prevede că în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

Așadar, pentru admiterea cererii de suspendare a executării actului administrativ, reclamanta trebuie să facă dovada existenței unui caz bine justificat și a faptului că, prin suspendarea executării actului administrativ, urmărește prevenirea producerii unei pagube iminente.

Legiuitorul a definit noțiunea de „cazuri bine justificate” ca reprezentând împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ (art. 2 lit. t din Legea 554/2004), iar noțiunea de „pagubă iminentă” ca reprezentând prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public (art. 2 lit. ș din Legea 554/2004).

Instanța apreciază că îndoiala serioasă cu privire la legalitatea actului administrativ trebuie să rezulte din raportarea motivelor de anulare invocate de reclamantă, în susținerea cererii de chemare în judecată, la cuprinsul actului administrativ contestat.

De asemenea, instanța constată că verificarea motivelor invocate de reclamantă în susținerea cererii de anulare a actului administrat necesită administrarea probatoriului, pronunțarea cu privire la acestea în cadrul acestei proceduri echivalând cu o prejudicare a fondului cauzei, fapt nepermis de specificul instituției suspendării executării actului administrativ și de necesitatea evitării antepnunțării în cauză.

Verificând hotărârea contestată, instanța consideră că acesta se bucură de o aparență de legalitate, întrucât conține motivele de fapt și de drept pentru care a fost emisă.

În același sens, instanța apreciază că, la acest moment procesual, nu rezultă niciun motiv aparent și suficient de important care să pună la îndoială legalitatea actului administrativ și care să nu implice analizarea în detaliu a probatoriului administrat.

În aceste condiții, instanța reține că reclamanta nu a făcut dovada existenței niciunei împrejurări legate de starea de fapt și de starea de drept, care să poată fi verificată în cadrul prezentei proceduri, și din care să rezulte o îndoială serioasă cu privire la legalitatea actului administrativ.

Prin urmare, instanța constată că reclamanta nu a făcut dovada existenței unui caz bine justificat, condițiile impuse, în mod cumulativ, de disp. art. 15 din Legea 554/2004 prin raportare la disp. art. 14 alin. 1 din Legea 554/2004 nefiind, astfel, îndeplinite.

Așadar, instanța va respinge cererea de suspendare a executării actului administrativ, ca neîntemeiată.

Cu privire la fondul cauzei, instanța reține că între părți a fost încheiat contractul de concesiune nr. 124/12.01.2006, având ca obiect concesionarea unui teren în suprafață de 25000 m.p., situat în Comuna Brebu, sat Brebu Minastirei, nr cadastral 1243, punct. Runcu.

Prin Hotărârea nr. 40/04.06.2015, Consiliul Local al Comunei Brebu a aprobat încetarea contractului de concesiune nr. 124/12.01.2016, conform pct. IX art. 12 alin. 1 și alin. 2 coroborat cu pct. XI art. 14 alin. 1 și alin. 2 din contractul de concesiune nr. 124/12.01.2016.

Prin sentința nr. 575/2017 pronunțată de Tribunalul Prahova, definitivă ca urmare a respingerii recursului, prin decizia nr. 385/2018 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, a fost respinsă cererea de chemare în judecată având ca obiect anularea Hotărârii nr. 40/04.06.2015.

Așadar, prin sentința menționată, instanțele de judecată au stabilit, în mod definitiv, că Hotărârea nr. 40/04.06.2015 a fost emisă în mod legal și temeinic.

Astfel, instanța reține că, ca urmare a emiterii Hotărârii nr. 40/04.06.2015, contractul de concesiune a încetat, fiind incidente dispozițiile art. 10 alin. 2 din contractul de concesiune nr. 124/12.01.2016, care prevăd că: „la încetarea din orice cauză a contractului de concesiune, bunurile ce au fost utilizate de concesionar în derularea concesiunii vor fi repartizate potrivit prevederilor art. 1 alin. 3 din contract”.

Art. 1 alin. 3 lit. a) din contractul menționat prevede că, la încetarea contractului, bunurile de retur, respectiv terenul în suprafață de 25000 de m.p., precum și toate construcțiile existente pe acest teren, construcții ridicate de concesionar sub formă de investiții revin de plin drept, gratuit și liber de orice sarcini concedentului.

În aceste condiții, contrar susținerilor reclamantei, instanța consideră că, în temeiul art. 10 alin. 2 rap. la art. 1 alin. 3 lit. a) din contractul de concesiune nr. 124/12.01.2016, în mod legal și temeinic, bunurile de retur ce au făcut obiectul hotărârii nr. 32/11.06.2018 au fost trecute, fără plată, în domeniul privat al pârâtei, în calitate de concedent.

Totodată, susținerile reclamantei, în sensul că nu a intervenit rezilierea contractului de concesiune nu prezintă relevanță, din moment ce Hotărârea nr. 40/04.06.2015 a fost apreciată ca fiind legală și temeinică prin sentința nr. 575/2017 pronunțată de Tribunalul Prahova, definitivă ca urmare a respingerii recursului, prin decizia nr. 385/2018 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești.

Prin urmare, dacă instanța ar aprecia că contractul de concesiune încheiat de părți nu a încetat, autoritatea de lucru judecat a sentinței nr. 575/2017 pronunțate de Tribunalul Prahova ar fi încălcată, fapt ce nu poate fi permis.

În același sens, instanța reține că art. 10 alin. 2 din contractul de concesiune nr. 124/12.01.2016 este aplicabil, indiferent de cauza de încetare a contractului, articolul menționat făcând trimitere la art. 1 alin. 3 din contractul de concesiune încheiat de părți, motiv pentru care dispozițiile art. 1 alin. 3 devin aplicabile, indiferent de cauza de încetare a contractului, mai exact, nu doar în ipoteza expirării termenului de concesiune.

Instanța constată și că art. 10 alin. 2 din contractul de concesiune nr. 124/12.01.2016 nu încalcă prevederile Legii nr. 219/1998, întrucât, chiar art. 29 alin. 3 din acest act normativ permite părților să stabilească modalitatea de repartiție a bunurilor la încetarea din orice cauză a concesiunii, ceea ce părțile au concretizat prin prevederile art. 10 alin. 2 din contractul de concesiune.

În consecință, pentru considerentele expuse, tribunalul va respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Respinge cererea de suspendare a executării actului administrativ și cererea de chemare în judecată formulate de reclamanta S.C. Valea Doftanei CDA S.R.L cu sediul în Ploiești, str. Gh. Doja, nr. 35 B, et. 4, ap. 10, jud. Prahova în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Local al Comunei Brebu, cu sediul în comuna Brebu, sat. Brebu, Minăstirei, nr. 814, jud. Prahova, ca neîntemeiate.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la comunicare, în ceea ce privește soluția pronunțată cu privire la suspendarea executării actului administrativ, și în termen de 15 zile de la comunicare, în ceea ce privește soluția pronunțată cu privire la fondul cauzei, cererea de recurs se va depune la Tribunalul Prahova.

Pronunțată în ședință publică, azi, 07.12.2018.

**PREȘEDINTE,
NECULA RADU MIHAI**

**GREFIER,
GHEORGHE CONSTANTIN**

Red. N.R.M.
08.01.2019

Prezenta copie fiind conformă cu originalul
său aflat în dosarul nr. 3543/105/2018
al Tribunalului Prahova, se legalizează de noi
cu mențiunea definitivă PRIN RESPINGEREA
RECURSULUI CF. DEC. NR. 620/15.05.2019
PRON. DE CURTEA DE APEL PLOIESTI

GREFIER-ARHIVAR,

Realizată azi, 07.12.2018

